

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Štefanka a členiek JUDr. Anny Petruľákovej a JUDr. Ivany Izakovičovej v právnej veci žalobcu: **Ing. S.P.**, C., K., zast. JUDr. M.K., advokát, F., K. proti žalovanému: **JUDr. J.S.**, Š., K., správca konkurznej podstaty **M., a. s., K.**, zast. JUDr. M.H., W., K., **o určenie pravosti prihlásenej pohľadávky vo výške 12 315,98 eur (371 031,20 Sk)**, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 25.06.2010, č. k. 15 Cb/1025/2001-92, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 25.06.2010, č. k. 15 Cb/1025/2001-92 **p o t v r d z u j e.**

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia žalobca sa svojim návrhom domáhal, aby súd určil, že jeho pohľadávka voči úpadcovi vo výške 179 541 Sk titulom istiny vo výške 164 730,20 Sk titulom 17,6% úroku z omeškania a vo výške 26 760 Sk titulom trov potrebných na účelné vymáhanie jeho nároku v súdnom konaní je nesporná. Súčasne uplatnil náhradu trov konania.

Uviedol, že na prieskumnom pojednávaní správca poprel prihlásenú pohľadávku, s čím sa nestotožňuje, pretože jeho nárok je plne v súlade s managerskou zmluvou a rozhodnutím predstavenstva úpadcu. V súlade s Managerskou zmluvou z 27.09.1995 vykonával funkciu generálneho riaditeľa úpadcu a v súlade s čl. III. a IV. Zmluvy mu prislúcha za vykonanú prácu plat, ktorý sa skladá zo základného platu vo výške 35 000 Sk mesačne a z pohyblivej zložky určenej podľa čl. V. zmluvy.

Po naplnení podmienok pre priznanie pohyblivej zložky rozhodlo predstavenstvo na zasadnutí 21.12.1995 o vyplatení pohyblivej zložky tak, že schválilo vyplatenie 35% z uvedenej zložky platu žalobcu do konca roka 1995 a 35% po schválení koncoročného výsledku hospodárenia. Na základe toho mu bolo vyplatených 35% z pohyblivej zložky platu v sume 109 541 Sk.

Súd zistil na základe dokazovania tento skutkový stav:

Uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 01.08.2001, č. k. 5K 124/2001-24 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka M., a.s., K., N., K. Prihláškou zo dňa 02.10.2001 žalobca prihlásil svoju pohľadávku voči úpadcovi, a to podľa § 31 ods. 4 písm. a/ Zákona o konkurze a vyrovnaní titulom nároku na mzdu istinu 109 541 Sk a úroky z omeškania vo výške 17,6% ročne od 2.7.1996 do vyhlásenia konkurzu vo výške 98 033,50 Sk, spolu 207 574,50 Sk; podľa § 31 ods. 4 písm. a/ titulom nároku na odstupné pri skončení pracovného pomeru istinu 70 000 Sk a úroky z omeškania vo výške 17,6% od 13.3.1996 do vyhlásenia konkurzu vo výške 66 696,70 Sk, spolu 136 696,70 Sk; ďalej prihlásil trovy konania vynaložené na uplatnenie pohľadávky v súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 11C/711/97 vo výške 16 320 Sk a v konaní, sp. zn. 11C/710/97 vo výške 10 440 Sk, spolu

všetko vo výške 371 031,20 Sk. Na prieskumnom pojednávaní správca konkurznej podstaty poprel prihlásenú pohľadávku z dôvodu, že súdny spor vedený ohľadne pohľadávky nie je ukončený.

Žalobca uviedol, že svoj nárok uplatnil v súdnych konaniach, v ktorých bola preukázaná oprávnenosť jeho nároku vykonaným dokazovaním. Zo spisu Okresného súdu Košice II, sp. zn. 11C/710/97 a sp. zn. 11C/711/97 bolo zistené, že v oboch prípadoch bolo konanie na základe späťvzatia návrhu žalobcu zastavené. V uvedených konaniach o oprávnenosti uplatneného nároku nebolo meritórne rozhodnuté, teda nebolo preukázané tvrdenie žalobcu o dôvodnosti pohľadávky.

Súd zistil, že žalobca a úpadca uzavreli dňa 27.9.1995 managerskú zmluvu o individuálnych pracovných a platových podmienkach. Podľa čl. I zmluvy spoločnosť menovala žalobcu do funkcie generálneho riaditeľa spoločnosti. Podľa čl. IV. bod 1 zmluvy, základný plat sa stanoví s účinnosťou od 1.9.1995 vo výške 35 000 Sk.

V čl. V. zmluvy je upravená pohyblivá zložka platu a podľa bodu 1 písm. a/ generálnemu riaditeľovi patrí pohyblivá zložka 30% pri dosiahnutí bilančného zisku za kalendárny rok vo výške 1 038 mil. Sk; podľa písm. c/ 40% pri zhodnotení vybraných ekonomických ukazovateľov hospodárenia spoločnosti, t. j. stav pohľadávok, stav záväzkov, cash flow, úverová zaťaženosť; podľa písm. c/ 30 % hodnotenie koncepcnej práce v oblasti investícií, inovácie, riadenia ľudských zdrojov, marketingu, finalizácie poloproduktov. V čl. V. bod 2 bolo dohodnuté, že výška pohyblivej zložky platu neprekročí 100% súhrnu platov vyplatených za príslušný rok, za čas výkonu funkcie a podľa bodu 3 výsledná čiastka pohyblivej zložky platu v zmysle ods. 1 sa vypočíta na základe údajov z ročnej účtovnej uzávierky overenej audítorom.

Podľa čl. IV. bod 2 managerskej zmluvy, ak dôjde v čase platnosti tejto zmluvy k odvolaniu generálneho riaditeľa z funkcie a súčasne i k ukončeniu jeho pracovného pomeru v spoločnosti, prináleží mu náhrada vo výške dvojnásobku základného platu stanoveného v ods. 1. Obdobný postup sa uplatní i v prípade, kedy dôjde k odvolaniu generálneho riaditeľa z funkcie a ukončeniu jeho pracovného pomeru v spoločnosti, v súvislosti so zmenou právnej subjektivity spoločnosti, pokiaľ generálny riaditeľ nebude v novovzniknutom subjekte vykonávať rovnakú alebo podobnú funkciu.

Predstavenstvo spoločnosti úpadcu na zasadnutí dňa 21.12.1995 schválilo vyplatenie 35% pohyblivej zložky platu pre generálneho riaditeľa do konca roka 1995, v nadväznosti na manažerskú zmluvu bude zvyšných 35% pohyblivej zložky vyplatených až po schválení koncoročného výsledku audítorom. Pohyblivá zložka vo výške 35% bola úpadcom žalobcovi zaplatená.

Zo správy audítora o overení ročnej účtovnej závierky za rok 1995 vyplýva, že za rok 1995 dosiahol úpadca stratu 13 179 000 Sk. Generálny riaditeľ spoločnosti Ing. P.S. dňa 4.4.1996 navrhol predstavenstvu spoločnosti vzhľadom na dosiahnutú stratu zrušenie výplat pohyblivej časti mzdy a predstavenstvo na zasadnutí 28.6.1996 tento návrh schválilo.

Z uvedeného súd vyvodil, že kritéria pre vyplatenie pohyblivej časti mzdy v zmysle manažerskej zmluvy neboli splnené.

Súd ďalej zistil, že odvolávacím dekrétom zo dňa 13.2.1996 predstavenstvo úpadcu odvolalo žalobcu z funkcie generálneho riaditeľa s účinnosťou od 13.2.1996. Dekrét žalobca prevzal osobne dňa 13.2.1996. Dňa 19.2.1996 bola medzi žalobcom a úpadcom uzatvorená dohoda o rozviazaní pracovného pomeru. Podľa dohody pracovný pomer končí dňom 20.2.1996 a ako dôvod dohody rozviazania pracovného pomeru je uvedená zmena štruktúry akcionárov a z toho vyplývajúce organizačné zmeny. Z tohto potom podľa súdu vyplynulo, že neboli splnené predpoklady pre vznik práva na náhradu dvojnásobku základného platu v zmysle čl. IV. bod 2 manažerskej zmluvy. K odvolaniu žalobcu z funkcie generálneho riaditeľa došlo dňa 13.2.1996 a následne dňa 20.2.1996 došlo k skončeniu pracovného pomeru, teda k odvolaniu z funkcie nedošlo súčasne so skončením pracovného pomeru. K odvolaniu z funkcie a skončeniu pracovného pomeru nedošlo ani v súvislosti so zmenou právnej subjektivity spoločnosti.

V závere súd uviedol, že vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že žalobca vzhľadom na dosiahnutú stratu spoločnosti a určenie pohyblivej zložky mzdy v zmluve nepreukázal nárok na zaplatenie pohyblivej zložky platu. Žalobca nesplnil kritériá pre priznanie pohyblivej zložky platu. Tiež nepreukázal vznik nároku na náhradu dvojnásobku základného platu podľa čl. IV. bod 2 manažerskej zmluvy, nedošlo k odvolaniu generálneho riaditeľa z funkcie a súčasne i k skončeniu jeho pracovného pomeru, ako to tvrdil žalobca. Žalobca nepreukázal, že mu vzniklo právo na zaplatenie uplatnenej istiny, preto mu nevzniklo ani právo na uplatnený úrok z omeškania za oneskorené zaplatenie tejto istiny.

Pokiaľ ide o uplatnené trovy konania v sporoch vedených na Okresnom súde Košice II, sp. zn. 11C/710/97 a 11C/711/97, tieto boli ukončené zastavením konania pre späťvzatie návrhu žalobcom, žalobcovi preto nevzniklo právo domáhať sa ich náhrady od úpadcu ako žalovaného v týchto sporoch.

Pokiaľ ide o náhradu trov konania, súd ju úspešnému žalovanému nepriznal, pretože si ju neuplatnil.

Proti tomuto rozsudku sa odvolal žalobca. Odôvodnil ho podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O. s. p. a navrhol ho zmeniť tak, že odvolací súd žalobe v celom rozsahu vyhovie a prizná mu náhradu trov prvostupňového i odvolacieho konania Trovy I. stupňa vyčíslil sumou 1 627,78 eur a trovy odvolacieho konania 350,28 eur.

Tvrdí, že súd I. stupňa bez akéhokoľvek zdôvodnenia založil svoje rozhodnutie na nasledovnom konštatovaní:

k bodu a) žaloby - „Z uvedeného vyplýva, že kritéria pre vyplatenie pohyblivej časti mzdy v zmysle manažerskej zmluvy neboli splnené.“

k bodu b) žaloby - súd konštatoval, že keďže k odvolaniu navrhovateľa a k ukončeniu pracovného pomeru nedošlo súčasne ani v súvislosti so zmenou právnej subjektivity spoločnosti, nárok na náhradu dvojnásobku základného platu v zmysle manažerskej zmluvy navrhovateľovi nepatrí.

Tvrdí, že k zastaveniu konania vo veciach vedených na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 11C/710/97 a 11C 711/97 došlo pre nedostatok súhlasu správcu konkurznej podstaty s pokračovaním v spore a že v týchto sporoch uplatnené nároky mu tento súd, i keď neprávoplatnými rozhodnutiami, priznal. Namíeta, že súd I. stupňa sa s dokazovaním v týchto konaniach, ktoré je podstatné aj pre predmetné konanie, prečo žalobca aj žiadal pripojenie týchto spisov, neoboznámil. Na zdôvodnenie opodstatnenosti tejto svojej námietky obšírne opakuje svoje tvrdenia týkajúce sa pohľadávky vo výške 109 541 Sk a prísl. a vo výške 70 000 Sk s prísl., každej osobitne.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol napadnutý rozsudok ako správny potvrdiť.

Uvádza predovšetkým, že managerska zmluva, o ktorú žalobca opiera uplatnený nárok, nespĺňa náležitosti stanov a. s. M., pretože na VZ spoločnosti, konanom dňa 24.6.1993 bolo určené, že managerské zmluvy majú podpísať 2 členovia predstavenstva, zatiaľ čo zmluvy so žalobcom podpísal len predseda predstavenstva.

Poukazuje na list zo dňa 11.9.1996, v ktorom nové predstavenstvo posúdilo ukazovatele hodnotenia a konštatovalo, že neboli splnené, a preto rozhodlo, že zvyšných 35% pohyblivej zložky platu nebude generálnemu riaditeľovi vyplatených, ale že tento nemusí vyplatenú zálohovú čiastku vrátiť.

Pokiaľ ide o uplatnenú zložku návrhu vo výške 70 000 Sk z titulu odstupného, poukazuje na to, že nejde o odmenu za vykonanú prácu, teda nie o nárok pracovnoprávny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záver, že nie je dôvodné.

Keďže sa odvolací súd stotožnil nielen s výrokom napadnutého rozsudku, ale aj s jeho odôvodnením, a to v celom rozsahu, v súlade s ust. § 219 ods. 2 O. s. p. na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku dopĺňa ďalšie dôvody.

Žalobca v odôvodnení v časti týkajúcej sa pohľadávky vo výške 109 541 Sk s prísl. uvádza, že na zasadnutí predstavenstva úpadcu dňa 21.12.1995 sa rozhodlo jednak o priznaní mu 70% pohyblivej zložky platu aj o spôsobe jej výplaty, a to tak, že 1. časť do konca roku 1995 a 2. časť po schválení konečného výsledku audítorom. Pritom poukazuje na tú skutočnosť, že v tomto rozhodnutí sa neuvádza akého koncoročného výsledku - kladného záporného a pod. Táto interpretácia záznamu zo zasadnutia predstavenstva úpadcu zo dňa 21.12.1995 nie je správna. Je nepochybné, že rozhodovanie predstavenstva vychádzalo z managerskej zmluvy zo dňa 27.9.1995 uzavretej so žalobcom, z jej čl. III označenej ako Zmluvný plat, podľa ktorého sa zmluvný plat skladá zo základného platu a pohyblivej zložky určenej na základe dosiahnutého bilančného zisku, zohľadnenia vybraných ekonomických ukazovateľov a hodnotenia koncepčnej riadiacej práce. Z citovaného vyplýva, že kladný výsledok hospodárenia mal vplyv na priznanie a vyplatenie pohyblivej zložky platu.

V súlade s tým je aj ust. čl. V, označeného ako Pohyblivá zložka platu. Nesprávna je tiež žalobcova interpretácia záznamu zo zasadnutia predstavenstva úpadcu konaného dňa 21.12.1995 v časti označenej k bodu 4. Rôzne, podľa ktorého predstavenstvo schválilo vyplatenie 35% pohyblivej zložky platu pre GR do konca roka 1995 v nadväznosti na manažerskú zmluvu. „Zvyšných 35% pohyblivej zložky bude vyplatených až po schválení koncoročného výsledku audítorom.“ Citované vyjadrenie nemožno vykladať ako priznanie aj zvyšných 35 % pohyblivej zložky platu.

Pokiaľ odvolateľ namieta, že sa súd I. stupňa nezaoberal dôkazmi predloženými, prípadne vykonanými v iných konaniach, odvolací súd to považuje za neopodstatnené. Súd I. stupňa pristupoval k riešeniu veci v súlade s ust. § 120 a 132 O. s. p. Skúmal a preveroval tvrdenia a vyjadrenia účastníkov, ako aj priložené a navrhované dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, s istým nadhľadom daným odbornými vedomosťami a skúsenosťami sudcu v porovnaní s prístupom účastníkov, ktorí vidia vec a posudzujú ju zo svojho individuálneho subjektívneho zreteľa a je preto prirodzené, že názor súdu na potrebnosť vykonania určitého dôkazu nie je vždy zhodný s mienkou účastníkov. Súd je totiž pri svojej činnosti viazaný aj jej základnou zásadou zakotvenou v ust. § 6 O. s. p. zabezpečiť rýchlu a účinnú ochranu práv. Námietka by bola dôvodná len v prípade právoplatného rozhodnutia vo veci iným súdom.

Čo do námietok uvedených v časti odvolania, týkajúcej sa pohľadávky vo výške 70 000 Sk s prísl., odvolací súd poukazuje na jasné a jednoznačné znenie čl. IV manažerskej zmluvy aj odvolacieho dekrétu zo dňa 13.2.1996. Podľa čl. IV bod 2 prvá veta manažerskej zmluvy, ak dôjde v čase platnosti tejto zmluvy k odvolaniu generálneho riaditeľa z funkcie a súčasne i k ukončeniu jeho pracovného pomeru v spoločnosti, prináleží mu náhrada vo výške dvojnásobku platu stanoveného v ods. 1. V odvolacom dekréte zo dňa 13.2.1996 sa v tejto súvislosti výslovne uvádza: „O Vašom ďalšom pracovnom zaradení rozhodne generálny riaditeľ a. s.“. Pokiaľ zo znenia odvolacieho dekrétu odvolateľ „vyvodzuje“ viac, ako zrejmu vôľu úpadcu vyplatiť žalobcovi jeho riadny nárok na náhradu, svedčí to o jednoznačne neobjektívnom jeho výklade. Čl. IV. manažerskej zmluvy totiž výslovne ustanovuje, že musí dôjsť k súčasnému odvolaniu generálneho riaditeľa z funkcie a skončenie jeho pracovného pomeru. Čo sa nestalo. Obdobný postup sa podľa čl. IV bod 2 uplatňuje i v prípade, keď dôjde k odvolaniu generálneho riaditeľa z funkcie a skončeniu jeho

pracovného pomeru v spoločnosti v súvislosti so zmenou právnej subjektivity. Ani takáto situácia nenastala, odvolateľ to ani netvrdí.

S týmto doplnením odôvodnenia odvolací súd rozsudok súdu I. stupňa ako vecne správny v súlade s ust. § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Úspešnému žalovanému vzniklo podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. právo na náhradu trov odvolacieho konania. Keďže mu žiadne nevznikli, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u ě n i e: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 19. apríla 2011

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová